

Deltagere med begrænset Ansvar med et Beløb, der beregnes efter en Procentsats, som højest maa svare til 2 pCt. under Nationalbankens laveste Diskonto i vedkommende Regnskabsaar, og Udbyttet kan kun beregnes af den i Virksomhederne faktisk indskudte Aktiekapital, hvortil naturligvis maa henregnes saadanne Kapitaler, der maatte være overført fra Reservefonden til Aktiekapitalen. Endelig vil Overskud, som maatte være oparbejdet, være at anvende til Virksomhedernes Konsolidering paa en saadan Maade, som Indenrigsministeren kan godkende. — Hvad Arbejdernes Bidrag til Produktionens Billiggørelse og Virksomhedernes Konsolidering angaar, saa er dette i Lovforslaget udformet paa den Maade, at man enten skal øge Arbejdstiden til den gennemsnitlige Arbejdstid, som var gældende indenfor disse Virksomheder den 1. August 1915, og da modtage en Timeløn eller Akkordløn, der sikrer den samme Dagsfortjeneste, som man nu har i disse Virksomheder, eller blive staaende ved den nuværende Arbejdstid 8 Timer og da modtage den Timeløn eller Akkordløn, som var gældende i 1914, forøget i Forhold til det til enhver Tid af Statistisk Departement udregnede Pristal, eller gaa til en Kombination af begge disse Fremgangsmaader, som maatte tilvejebringes paa det Grundlag, at det Formaal, der søges naaet, bliver det samme, selv om man ikke vælger den ene eller den anden af de nævnte Fremgangsmaader, men vælger en Kombination af dem.

Indenrigsministeren afgør, hvorvidt en Virksomhed falder ind under det Omraade, som disse Bestemmelser gælder, og Virksomheder, som hører ind under Loven, er pligtige efter Begæring at stille til Indenrigsministerens Raadighed alle de Oplysninger om Virksomheden, som det maatte være fornødent for ham at have for at kunne udøve den Myndighed, der tillægges ham i Henhold til Loven. Det siges udtrykkelig i Bemærkningerne til Lovforslaget, at disse Oplysninger skal være af regnskabsmæssig Art og naturligvis ikke Oplysninger, som er af mere teknisk Art og maa betragtes som mere intime for Virksomhedens Drift.

I § 4, Stykke 3, bestemmes det endvidere, at Virksomheder, som ikke opfylder de Forpligtelser, der paahviler dem i Henhold til det foranstaaende Stykke 2, jeg nylig har omtalt, eller som, til Trods for at de har forpligtet sig til ikke at udnytte de foreslaaede Toldsatser til Prisforhøjelse, dog har gjort dette, kan Indenrigsministeren paalægge en daglig Bøde af indtil 500 Kr.,

indtil de opfylder deres Forpligtelse. Endvidere kan Indenrigsministeren bestemme, at hvis der i Strid med de her fastsatte Regler udbetales Udbytte, eller hvis der udbetales Tantième i Strid med den Forpligtelse til at undlade dette, som man er gaaet ind paa, kan de ansvarlige for saadanne Udbetalinger ikendes en Bødestraf, der for hver enkelt af de paagældende kan andrage indtil det dobbelte af det Beløb, som uretmæssigt er udbetalt.

Endelig bestemmes det i § 4, at for saa vidt den i § 3 omhandlede Ordning gennemføres, kan Arbejdere, som, til Trods for at de er gaaet ind paa at arbejde paa de Vilkaar, man paa Grundlag af denne Lov maatte være kommet overens om, nægter at udføre det dem paahvilende Arbejde, ikke faa Adgang til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. Man har fundet det fornødent at sige dette i Loven, om end det er en selvsagt Ting, at ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse ikke vil kunne udbetales til Arbejdere, hvis Arbejdsløshed maa siges at være selvforskyldt.

Jeg tror, det vilde være betænkeligt, om vi, naar den 1. April er inde, ikke har tilvejebragt et Værn for de Industrier, her er Tale om, til Afløsning af Importreguleringen i Henhold til Loven af 4. August, som jo udløber med indeværende Maanedes Udgang, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

N. K. Kristensen: Da vi den 4. August i Fjor vedtog Loven angaaende Indførsel af Skotøj og Cigarer, var det i Erkendelse af, at de to Industrier befandt sig i en Krisetilstand. Paa Grund af den store Indførsel af Skotøj og Cigarer fra valuta-svage Lande herskede der indenfor disse to Fag særlig stor Arbejdsløshed, og man vedtog da Importreguleringsloven som et Forsøg, men ogsaa kun som et Forsøg, hvortil vi fra Venstres Side ikke knyttede store Forventninger; derimod nærrede vi nogen Ængstelse for, at en saadan Foranstaltning let vilde kunne bringe Forstyrrelse i Eksporten af Landbrugets forædlede Varer. Virkningerne er heller ikke helt udeblevet, og ikke mindst fra de Lande, hvor vi efter Krigen har erobret nye Markeder for vor Landbrugseksport, har der meldt sig Vanskeligheder. Importreguleringsloven udløber nu med denne Maanedes Udgang, og da man maa erkende, at Tilstanden indenfor de to Industrier endnu ikke er normal, har Regeringen erkendt Nødvendigheden af, at der skabes et Værn mod den udenlandske